

Het verhaal van de moordlustige componist Gesualdo wordt gebracht als onweerstaanbare mix van schoonheid en wreedheid.

GESUALDO DOOR DE WARME WINKEL EN HET NEDERLANDS KAMERKOOR. FOTO SOFIE KNIJFF

De Warme Winkeliers en de leden van het Kamerkoor blijken allengs een fijne combinatie.

Van **KARIN VERAART**

De scène zit ergens aan het begin van de voorstelling. Florian Myjer, een jongen met een engelachtig uiterlijk en gastspeler bij theatercollectief De Warme Winkel, maakt zich op om een brief voor te lezen. Gezeten op een gecapitonneerde chaise longue wil hij van wal steken, maar dit wordt ernstig bemoeilijkt door Vincent Rietveld en Ward Weemhoff. Net als Myjer zijn ze poedelnaakt. Ze sleuren hem over de leuning, leggen hem in een knoop, gaan op zijn hoofd zitten, kietelen hem onder zijn ballen en knijpen hem in zijn kont. Myjer ondertussen, geeft niet op. Hortend en stotend leest hij de brief voor die aan de linkerzijde van het toneel voor de zekerheid ook nog even wordt geprojecteerd op doek. In de brief staat hoe dit allemaal zo'n beetje begon.

Van zo veel bloot kijk je misschien op, maar niet te lang, want De Warme Winkel schuwt het naakt nooit. Het onderwerp van hun theatrale onderzoek is prins Carlo Gesualdo, die behalve een begenadigd componist ook een wrede moordenaar was. Voor de première, afgelopen vrijdag op het Holland Festival, was in de media al duidelijk geworden dat Gesualdo geen alledaagse voorstelling zou zijn.

Even terug naar die brief, die is van de hand van de directeur van het Nederlands Kamerkoor, Tido Visser, gericht aan een zanger. Visser is helemaal 'in' Don Gesualdo: dol op diens madrigalen, weerbarstig, schurend, maar bovenal van een hemelse schoonheid, en geïntrigeerd door het griezelige levensverhaal van de componist. Hij legt uit dat hij graag een muziektheatervoorstelling wil maken met De Warme Winkel, die hij introduceert als 'een van de beste jonge theatergroepen' van het land, die vast en zeker een originele invalshoek zal weten te vinden.

Wie deze twee gezelschappen in eerste aanleg ook heeft gekoppeld, het blijkt een fijne combinatie. Dat is niet van meet af aan evident: de associatieve, dolle scènes van De Warme Winkeliers steken aanvankelijk wat vreemd af bij de keurige, in het zwart geklede Kamerkoorleden. Omdat ze eerst na elkaar opkomen en de spelers afgaan wanneer de zangers verschijnen, lijkt het vergezocht deze mensen bij elkaar te zetten. Maar geleidelijk vloeien hun acts in elkaar over en krijg je die onweerstaanbare aantrekkelijkheid van de verschrikkingen, de mix van schoonheid en wreedheid, van platte seksuele handelingen met een pizzadoos en vreemde bloederige taferelen enerzijds, tegenover geweldige, theatrale beelden en prachtige muziek anderzijds.

Een strikte vertellijn wordt niet gevolgd, de gebeurtenissen waaraan Gesualdo zijn reputatie ontleent, worden niet chronologisch gebracht. De bloedige moord op zijn vrouw en haar minnaar, de kindermoord, wreedheden jegens zijn personeel en andere verhalen, het komt in een mozaïek van scènes en sferen. De kostuums van Bernadette Corstens knipogen naar de Italiaanse renaissancekleding zoals we die kennen uit de beeldende kunst; de scenografie van Marloes en Wikke is abstract en

kleurrijk. En de gezangen, die schrijven en strelen.

Hier zien we Ward Weemhoff als rare prins een krijsende baby in een zwarte wieg steeds krachtiger het luchtruim induwen totdat het wurm voor een laatste keer naar adem hapt en voor altijd zwijgt. Een intiem dinertje tussen de prins en zijn tweede vrouw Eleonora d'Este wordt verstoord door een commedia dell'arte-figuur die het leven van Gesualdo uitbeeldt met alle gruwelijkheden van dien; alle betrokkenen spreken daarbij vloeiend nep-Italiaans.

Vincent Rietveld regisseert Myjer en de jonge gastactrice Marieke de Zwaan in een toneelstukje over een componist die hard wordt uitgelachen om zijn muziek. En met behulp van een camera aan het plafond wordt op de vloer een bijbels tafereel samengesteld als verwijzing naar de kapel die Gesualdo liet inrichten in de hoop toch vergiffenis te verkrijgen voor de ellende die hij heeft aangericht. Dan raakt het koor ingemetseld in een graf en hoeft er alleen nog maar een boom te worden omgezaagd, want anders ziet de schuldbewuste Don door het bos niet wie hem komt halen.

Gesualdo

Muziektheater

Door De Warme Winkel en het Nederlands Kamerkoor.

22/6, Stadsschouwburg, Amsterdam. Aldaar t/m 25/6. Tournee t/m 14/12.

DE AANTREKKINGSKRACHT VAN DE RENAISSANCE

Carlo Gesualdo (1566-1613) is voor zowel De Warme Winkel als het Nederlands Kamerkoor een kapstok voor het onderzoeken van een tijdsgewricht. De late renaissance is een periode die staat voor talloze intriges, grandioze kunstwerken, religieuze uitwassen en een veranderend wereldbeeld.

Tido Visser, directeur van het Nederlands Kamerkoor over zijn geliefde componist uit die tijd: 'Hij smijt een diamant op de grond, die in duizend scherven valt. Een maat later heeft hij alles gerepareerd zonder zichtbare breuklijnen - dat is de magie van Gesualdo.'

De leden van De Warme Winkel verdiepten zich voor hun eerdere, zogenoemde oevrestukken in kunstenaars van diverse pluimage, maar met Gesualdo duiken ze voor het eerst in de Italiaanse renaissance.